

Катерички.

(Къмъ цвѣтната картина).

Разтопилъ се снѣгътъ, дошла пролѣтъ. Събудила се заспала-та гора, облѣкла се въ зелена прѣмѣна, огласила се съ ясни, весели птичи пѣсни. Започнали птичкитѣ да виятъ гнѣзда. Заловила се и катеричката да си прави гнѣздо. Тя избрала високо клонесто дърво и започнала да

носи сухи клечки, листа и ланска трѣва. Тя си направила кѣщичката тѣй, че била запазена и отъ дѣждъ, и отъ вѣтъръ. И постлала цѣлата си кѣщичка извѣтрѣ съсъ сухъ мѣхъ, за да бжде по-топло на дѣцата ѝ.

Завжди́ла си катерицата и дѣчица — шестъ мънички, слѣпички катеричета. Минали се осемъ дни. Катеричетата прогледнали и се покрили съ козина. Минала се още една недѣля, катеричетата порасли, наяднали и почнали да поглеждатъ изъ гнѣздото. А какъ лѣщѣла червеникавата имъ козина, какъ играли веселитѣ имъ очички!

Дошло лѣто, израсли гѣби, зачервили се въ горската трѣва ягоди. Тогава старата катеричка прѣдпазливо повеждала дѣчицата си отъ дървото и ги завеждала да си похапнатъ ягоди и млади гѣби. Наяждали се катеричкитѣ и пакъ на дървото: тамъ тѣ били свободни и на безопасно. Въ гѣстия шумакъ тѣ за-